

Hayatın sıkıcılaşmasından sonraki günler insanın sıkıcılıkta eğlence bulmasıyla devam ediyor. Neden zamanı eskisi kadar *aşkla* kontrol etmeye çalışmıyorum? Çocuklar küçük olduğu için herhalde. Zaman kontrol edilemez ve ellerinden alınamaz şekilde onların mülkiyetinde. *Zaman sadece yeni birşeyler öğrenildiğinde/yapıldığında değerlidir* fikri de kalmadı. Sıkıcılığı her yandan, her tarafımdan akıyor.

Velakin bunun bir de öbür tarafı var. İnsanların neden böyle sıkıcı hayatlar yaşadıklarını çocuğu olmayanlar bilemez. Anlamak için çocuk sahibi olmak icap ediyor. Çocuğun meydana getirdiği doluluk ve eğlence, diğer tüm sanat sepet araçlarından daha fazla. İnsan, diğer tüm halleriyle ve taraflarıyla sıkıcı bir kişilik olmaya devam edebiliyor. Sıkıcılığı hayat haline getirebiliyor. Çünkü sıkıcı görünenin içinde dünyanın merkezini ve anlamını bulmuş.

Kendime bir *akılsız telefon* aldım. İnternet'te *akılsız telefon* diye aratınca hiçbir şey çıkmıyor, telefon diye aratıp, ucuzundan pahalıya sıralatmak gerekiyor.

Akıllı olan telefonla fazla vakit geçiriyorum, fazla meşgul ediyor beni. Fazla zaman aldığı ve gereğinden fazla meşgul ettiği, için kendini kötü hissediyor insan. Abur cuburu çok yemiş gibi. Onun için kendime, iş dışında kullanmak ve sadece soran olursa nerede olduğumu anlatacak kadar bir telefon aldım. Hafta sonları ve Çarşambaları onu kullanıp, *sakinleşmeyi* planlıyorum.

Seçimler geçti gitti, Hiç olmamış gibi.

Siyasetle yeniden *seviyeli birliktelik* kurmak özlemindeyim. Bir reyin bile önemli olduğu seçimler beni gerdi. Oy atmaya yüksündüğümünden değil, bir şekilde iynin tarafında bulunmaktan ve dünyayı karşısına almış bir adama arka durmaktan menunum. Gerekirse böyle on seçim daha kollarım, mevzu o değil. Lakin eski günlerin sakin teorileriyle meşgul günleri özledim. Laf sokmak zorunda olmadığımız ve insanların yalanlarını suratlarına vurmak zorunda olmadığımız günleri. Muhtemelen bu seçimden sonra, yavaş yavaş gerilim azalacak. Bükülemeyen elin öpülmesi. Önce Aydın Doğan denen yaratık hesap verecek, sonra Cemaati teslim edecekler, sonra PKK çözülecek ve saire. Eski sorunlar gidecek ve yenileri gelecek. İnşallah Türkiye kuvvetler ayrılığının tam bulunduğu bir Başkanlık sistemine geçecek ve koalisyon denen hokkabazlık bitecek. Bizde de Amerikan sistemine benzer önseçimle Başkan adayları belirlenecek ve bu sayede hasbelkader delegeyi ikna edip, yirmi sene siyasi parti koltuğunda genel başkan sıfatıyla poz verme imkanı kalmayacak.

Ben demokrasiye her şart altında inanan bir insan değilim. Demokrasi lehime tecelli edince bu fikrimden vazgeçecek kadar da az düşünmedim. Halk yarın bize sırtını döndüğünde de doğru olanı söylemek icap eder.

Gereğinden fazla sert bir muhalefet sergilediklerinde, bunun ters tepeceği unuttular.

Kafamda dolanan çeşitli komplo teorile mevcut. Kendini gündeme fazla kaptırınca böyle oluyor herhalde. Önce düşen Rus uçağının Ankara katliamının cevabı olduğu fikri uyandı içimde. Sonra HDP'nin barajda takılmasının bir şekilde engellendiği. Hatta saatlerde değişiklik yapılmamasının sebebinin, Doğu'daki seçimi erken bitirmek ve HDP'nin oyunu ölçüp, ona göre bir şeyler geliştirmek olduğu. Falan filan.

Bunların derin incelemeye bırakıldığında pek ayakta kalacak fikirler olduğunu sanmıyorum. Düşen Rus uçağını *bizden birilerinin* düşürme ihtimali, kendi kendine düşmesinden az. (Ancak eğer Ankara katliamının müsebbibi Rusya ise, belki, bir ihtimal Amerika'nın dahli olabilir.) HDP komplosu ise daha ipe sapa gelmez, çünkü tüm partilerin her yörede kendi oylarını takip ettiği bir sistemde birinin çıkıp HDP'ye yarım puan oy yazması hemen hemen imkansız. Bir komplo üretmek için çok fazla insan var işin içinde.

Lakin bunlara inanmak, bunların *rastgele* olduğuna inanmaktan daha güzel. *Hayat tamamen rastgeleliklerden ibaret* demenin kimseye cazip gelen bir tarafı yok. İnsan yaratıldığından beri güzel hikayelerin peşinde.